

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29	Utgitt 29 juli	1947
--------	----------------	------

	Innhold.	Side
Regler og beregning og trekk av sjømannsskatt		618
Skr. om brannlovens anvendelse for Enebakk		624
Midlert. vrakerinstruks for trålfanget nordsjøsild		624
Skr. om regulering av en del av Øvrevoll i Bærum samt om vedtekter til reguleringen		626
» om do. av Onnerud i Asker samt om vedtekter til reguleringen		627
» om vedtekt til § 13 i bygningslova for Haus		628
» om føresegner for Vestnes om forbod mot å selja tobakk til barn		628
» om gjennomføring av husleieloven i Skåtøy		629
» om do. i Bruvik		629
» om endr. i instruks for kontroll og vraking av saltet sild		629
» om regulering av Statsbanenes eiendom av Hvalstad i Asker samt om reguleringsvedtekter for samme		630
» om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for et område omkring Koppang jernbanestasjon i Stor-Elvdal		631
» om regulering av Levanger gårds utmark samt om vedtekter til reguleringen		631
» om endr. av § 9 i politivedtektene for Florø		632
» om bruk av gift til fangst av rovdyr i Harran og Inderøy		632
» om avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin		632
Bestem. om omsetn. av tyrirotter		633
Skr. om vildreinjakt		633
» om fredning av hjortekolle i Sandstad m. fl. herreder		633
» om bruk av gift til fangst av rovdyr i Flatanger		633
» om at Verdalsøra brannkommune vert utvida		634
Lov om forandr. av midlert. lov om visse finansielle tiltak		634
» om endr. i midlert. lov om krigsskadetrygd for bygninger		635
» om midlert. lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid		637
» om mønstring av sjømenn m. v.		638
» um brigde i lov um annamming av skurlast		641
» om samferdsla		642
Midlert. lov om avgift til Staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast		648
Lov om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner		649
» om utvidelse av kjøpstaden Hamars grenser		653
» om midlert. endr. av lov om fiske med bunnsløpenot (trål) ..		655
Mellombels lov om tillegg til § 90 i sportellova		656
Res. om avgift etter lov om Velferdsfond m. v. for sjøfolk		657
» om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrenser for Hurum ..		657

Res. om konsesjonsgrenser for Nedre Eiker	657
» om do. for Moss	658
» om do. for Kinsarvik	658
Rettelse	658

16 juni. **Regler av 16 juni 1947 om beregning og trekk av sjømannsskatt.**

(Fastsatt av Finansdepartementet i medhold av lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk § 4, § 10 og § 16, jfr. kongelig resolusjon av 21 mars 1947.)

Kapitel I.

Norske sjøfolk.

(Lovens kapitel II.)

§ 1. (1) Ligningsrådet eller — i distrikter der det ikke er ligningsråd — ligningsutvalget skal hvert år innen 1 november ta opp et skattemanntall over sjøfolk som etter § 9 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal svare kommuneskatt i distriktet.

(2) Innen samme frist — og ellers når det begjæres av sjømannen eller Sentraltrekkkontoret etter disse regler — utsteder ligningsrådet (-utvalget) på grunnlag av skattemanntallet for sjøfolk skattekort for hver enkelt sjømann. Kortet utstedes i 4 eksemplarer på skjema som fastsettes av Finansdepartementet og skal inneholde de opplysninger som der er nevnt, herunder om skattekasse og fradragsnummer. Fradragsnummeret skal angi hvor mange hundre kroner som i henhold til lovens § 4, punkt 1 og 2, skal fratrekkes i inntekten ombord ved beregningen av sjømannsskatt.

§ 2. (1) Når sjømannen må forutsettes å bli lignet under ett med ektefelle eller forsørget for inntekt i land i trekkåret, skal ligningsrådet (utvalget) ved fastsettelsen av sjømannens fradragsnummer i alminnelighet fordele klassefradraget med en halvpart på inntekten ombord og en halvpart på inntekten i land. Dersom det er grunn til å anta at inntekten i land vil bli mindre enn halvparten av klassefradraget, skal fradraget etter skjønn fordeles slik at det kan bli nyttet fullt ut av den skattepliktige.

(2) Det samlede beløp som skal fratrekkes i inntekten ombord i trekkåret etter lovens § 4, punkt 1 og 2, avrundes opp eller ned til nærmeste tall som kan deles med 100. Beløp som ender på 50, avrundes nedover.

§ 3. (1) Når skattekort er utstedt, sender ligningskontoret gjennom rederiet et eksemplar av skattekortet til skipsføreren og et eksemplar til skattyteren. Skattyteren skal samtidig gis melding om hvordan det fastsatte fradragsnummer er framkommet. Et

eksemplar av skattekortet skal også sendes til Sentraltrekkkontoret*) 16 juni. og ett til kommunens skatteoppkrever.

(2) Er skattyteren 1 januar i trekkåret ikke lenger bosatt i det distrikt som har utstedt skattekortet, skal ligningsrådet (-utvalget) uten opphold underrette ligningsmyndighetene i det nye bostedsdistrikt om at skattekort er utstedt med opplysning om hvordan fradragnummeret m. v. er framkommet. Meldingen skal ledsages av de oppgaver fra den skattepliktige og andre dokumenter som ligger til grunn for utstedelsen av skattekortet. Samtidig skal Sentraltrekkkontoret gis melding om flyttingen. Skatteoppkreveren skal sende sitt eksemplar av skattekortet over til skatteoppkreveren i den nye bostedskommune.

(3) Når ligningsmyndighetenes avgjørelse etter klage eller i medhold av lovens § 4, annet ledds siste punktum, medfører endring i skattyterens fradragnummer, skal nytt skattekort utstedes. Skipsførers og skattyterens eksemplar av skattekortet skal tilstilles skipsføreren gjennom rederiet. Skipsføreren skal ikke utlevere sjømannens skattekort før han mottar dennes eksemplar av det opprinnelige skattekort, jfr. § 6, siste ledd.

§ 4. (1) Sjøfolk som ikke på forhånd har skattekort for vedkommende år, plikter å sørge for å få utstedt skattekort før de påmønstrer eller tiltrer tjeneste ombord i norsk skip.

(2) Hvis det ikke er mulig å få utstedt skattekort før påmønstringen eller tiltredelsen, skal sjømannen sende begjæring om skattekort på fastsatt skjema til ligningskontoret i sin skattekommune med opplysninger som angitt i skjemaet.

(3) Ligningsrådet (-utvalget) skal straks ta sjømannen opp i sjømannsmanntallet og utstede skattekort etter reglene i §§ 1—3.

§ 5. (1) Skipsføreren skal uten særskilt pålegg fra skatteoppkrever eller annen myndighet foreta beregning og trekk av sjømannsskatt hver måned fra og med første utbetaling av inntekt ombord. Skatten beregnes på grunnlag av sjømannens skattekort og tabeller som fastsettes av Finansdepartementet.

(2) Første gang skatt beregnes i trekkåret skal tabellene for 1. trekkmåned alltid legges til grunn. Ved senere beregning av skatt i samme trekkår nyttes tabellene for den trekkmåned som framkommer når samtlige kalendermåneder etter 1. trekkmåned medregnes.

(3) Fradrag i inntekten ombord skal gis uavkortet i samsvar med tabellen for vedkommende trekkmåned, selv om inntekten

*) Opprettet ved kgl. res. av 9 mai 1947.

16 juni. ombord som følge av på- eller avmønstring o. l. ikke omfatter hele måneden. Fradrag kan bare gis én gang hver måned.

(4) Den inntekt ombord som skatten skal beregnes av (den skattbare inntekt) avrundes slik:

I 1. og 2. trekkmåned opp eller ned til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 10. Beløp som ender på 5 avrundes nedover.

I 3., 4. og 5. trekkmåned opp eller ned til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 25.

I 6., 7., 8., 9., 10. og 11. trekkmåned opp eller ned til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 50. Beløp som ender på 25 og 75 avrundes nedover.

I 12. trekkmåned alltid nedover til nærmeste antall hele kroner som kan deles med 100.

§ 6. (1) Skipsføreren har ikke rett til å foreta endring i skattekortet eller unnlate å foreta trekk uten i henhold til melding fra ligningsmyndighetene eller Sentraltrekkkontoret.

(2) Er det klaget over fastsettelsen av fradragsnummeret (lovens § 5), skal det opprinnelige fradragsnummer legges til grunn for skatteberegningen inntil klagen er avgjort. Medfører klagen at nytt skattekort blir utstedt (jfr. § 3, siste ledd), skal skipsføreren overføre det sist foretatte trekk fra det opprinnelige skattekort til det nye kort før skatteberegningen settes i verk i samsvar med dette. Bestemmelsen i dette ledd gjelder tilsvarende når ligningsmyndighetene av eget tiltak utsteder nytt skattekort i medfør av lovens § 4, annet ledds siste punktum.

(3) Mottar skipsføreren skattekort fra flere kommuner for samme skattyter, skal han beregne sjømannsskatt på grunnlag av det skattekort som har det laveste fradragsnummer, inntil han får melding fra Sentraltrekkkontoret. Har begge skattekort samme fradragsnummer, beregnes skatt foreløpig etter det skattekort som skattyteren ønsker lagt til grunn. Skipsføreren skal gjøre merknad i oppgjørslisten (jfr. § 18) om forhold som her nevnt.

(4) Ved overgang til nytt skattekort etter bestemmelsene i denne paragraf, plikter sjømannen å overlevere til skipsføreren sitt eksemplar av det opprinnelige utstedte skattekort. Skipsføreren skal sende sitt og sjømannens eksemplar av det opprinnelige kort til Sentraltrekkkontoret ved første oppgjør.

§ 7. Skipsføreren skal ved trekkårets utgang, ved avmønstring og ellers når sjømannen krever det, gi kvittering for trukket sjømannsskatt på sjømannens eksemplar av skattekortet med angivelse av inntekten ombord og for hvilket tidsrom trekk er foretatt i ved-

kommende år. Kvittering for det månedlige trekk kan i alminnelighet gis i sjømannens avregningsbok. 16 juni.

§ 8. (1) Ved trekkårets utgang skal skipsføreren sende sitt eksemplar av skattekortene gjennom rederiet til Sentraltrekkkontoret.

(2) Sjømannen skal oppbevare sitt eksemplar av skattekortet til trekkårets utgang eller til han mottar skattekort for det nye trekkår, dersom slikt kort ikke er mottatt i rett tid.

(3) Inntil skipsføreren eller sjømannen har mottatt skattekort for det nye trekkår, skal sjømannsskatt beregnes etter samme fradragnummer og skatteklasse som for året forut. Skipsføreren skal opprette et midlertidig skattekort til bruk for beregningen og skal ved første høve gjøre merknad i oppgjørslisten om at skattekort ikke er mottatt.

§ 9. (1) Ved avmønstring skal sjømannen beholde sitt eksemplar av skattekortet, påført kvittering m. v. som bestemt i § 7.

(2) Skipsføreren skal ved avmønstring sende sitt eksemplar av sjømannens skattekort til Sentraltrekkkontoret sammen med oppgjørslisten.

§ 10. (1) Når en sjømann ved påmønstring (tiltredelse) bringer skattekort med, skal skipsføreren opprette et skattekort i samsvar med sjømannens kort og beregne sjømannsskatten på grunnlag av dette. Har skipsføreren mottatt skattekort for sjømannen, skal dog skatten beregnes på grunnlag av dette kort uansett om sjømannen har skattekort eller ikke. Har sjømannen ikke skattekort, oppretter skipsføreren et midlertidig skattekort til sjømannens bruk i samsvar med skipsføreren's eksemplar av skattekortet.

(2) Har hverken sjømannen eller skipsføreren skattekort — og heller ikke skattekort for det forutgående trekkår (jfr. § 8, siste ledd) — skal skipsføreren opprette et midlertidig skattekort i 2 eksemplarer, hvorav ett til sjømannen, med fradragnummer 5 og skatteklasse 1.

(3) I alle tilfelle hvor sjømannen ikke har skattekort for det løpende trekkår skal skipsføreren gjøre merknad om det i oppgjørslisten, jfr. også § 8, siste ledd. Sentraltrekkkontoret underretter uten opphold ligningskontoret i sjømannens skattekommune som straks sørger for at skattekort blir utstedt etter reglene i §§ 1—3. Skipsføreren skal overføre foretatt trekk fra det midlertidige skattekort til det nye skattekort og kassere det midlertidige kort.

§ 11. (1) Sentraltrekkkontoret skal føre kontroll med at sjømannsskatt blir beregnet på rett måte og at trekk blir foretatt i samsvar med loven av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk og de bestemmelser som er gitt med hjemmel i loven. Kontoret kan forlange adgang for egne tjenestemenn eller andre med fullmakt

16 juni. fra kontorets sjef til å gjøre seg kjent med rederiers lønningsregnskap med bilag, korrespondanse m. v. og kan kreve seg meddelt de opplysninger som finnes nødvendig. Tilsvarende kontrollundersøkelse kan foretas av ligningskontoret i rederiets kontorkommune.

(2) Finner Sentraltrekkkontoret at det er begått feil ved skatteberegningen eller trekket, kan kontoret når som helst i trekkåret gi skipsføreren på det skip hvor skattyteren gjør tjeneste, pålegg om å rette feilen på nærmere angitt måte.

§ 12. (1) Når det som følge av overgang til nytt fradragsnummer i trekkårets løp eller av andre grunner er betalt for meget eller for lite sjømannsskatt for trekkåret, skal forholdet rettes ved regulering av trekket i det nye trekkår eller ved tilleggstrekk, dersom sjømannen fremdeles er i slik tjeneste at han skal svare sjømannsskatt. Retting foretas bare når feilen gjelder beløp på minst kr. 20.

(2) Begjæring om retting kan sendes til Sentraltrekkkontoret innen 3 måneder etter trekkårets utgang av sjømannen eller av ligningskontoret i sjømannens skattekommune.

(3) Sentraltrekkkontoret avgjør om og på hvilken måte retting skal gjennomføres. Kontoret kan også av eget tiltak påby retting når det foreligger forhold som nevnt i første ledd. Melding om avgjørelsen skal sendes til skipsføreren og skattyteren gjennom rederiet og til kommunens skatteoppkrever og ligningskontor.

§ 13. (1) Har noen som ikke lenger er i slik tjeneste at han skal svare sjømannsskatt, som følge av avmønstring før trekkårets utgang eller av andre grunner betalt for meget sjømannsskatt, kan han kreve å få det for meget betalte tilbake ved innen 6 måneder etter trekkårets utgang å sende begjæring, bilagt med skattekortet, til Sentraltrekkkontoret eller til ligningskontoret i det distrikt hvor han ved trekkårets utgang er skattepliktig. Tilbakebetaling er betinget av:

a) at det beløp som kreves refundert utgjør minst kr. 20,

b) at forretningsføreren for ligningsvesenet i vedkommende kommune gir erklæring om at skattyteren ikke blir tatt opp til ligning for det inntektsår skatten gjelder.

(2) Sentraltrekkkontoret avgjør om tilbakebetaling skal finne sted og refunderer i tilfelle for meget betalt statsskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift, med mindre beløpet bringes i motregning overfor krav på utlignet skatt (lovens § 8, annet ledd). Melding om avgjørelsen sendes kommunens skatteoppkrever, som plikter å betale tilbake det kommuneskattbeløp som etter Sentraltrekkkontorets avgjørelse er betalt for meget, med mindre beløpet bringes i motregning overfor krav på utlignet kommuneskatt. Rentedtgjørelse tilståes ikke.

Kapitel II.

16 juni.

Utenlandske sjøfolk.

(Lovens kap. III.)

§ 14. (1) Skipsføreren skal uten særskilt pålegg foreta beregning og trekk av skatt overfor utenlandske sjøfolk etter reglene i kap. III i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk og de skattesatser som Stortinget har fastsatt for vedkommende budsjetttermin. Skattetrekk skal dog ikke foretas når sjømannen ved legitimasjon som er godkjent av norsk mønstringsinstitusjon, godtgjør at han betaler inntektsskatt til sitt hjemland.

§ 15. (1) Til bruk for skattetrekket oppretter skipsføreren et skattekort på fastsatt skjema i 3 eksemplarer. Ett eksemplar av skattekortet utleveres sjømannen og ett eksemplar sendes til Sentraltrekkkontoret.

(2) Skatt beregnes etter de satser som gjelder for ikke-forsørgere inntil sjømannen legger fram legitimasjon for at han har forsørgelsesbyrde. Legitimasjonen skal være godkjent av norsk mønstringsinstitusjon.

§ 16. (1) Ved trekkårets utgang skal skipsføreren sende sitt eksemplar av skattekortet gjennom rederiet til Sentraltrekkkontoret.

(2) Bestemmelsene i § 7 om kvittering m. v. på sjømannens skattekort og § 9 om framgangsmåten ved avmønstring gjelder tilsvarende for utenlandske sjøfolk.

(3) Ved avmønstring kan sjømannen kreve tilbakelevert sitt legitimasjonsdokument for at han betaler inntektsskatt til sitt hjemland, og for forsørgelsesbyrde.

§ 17. Bestemmelsene i § 11 om Sentraltrekkkontorets kontroll med skatteberegningen m. v. gjelder tilsvarende for beregningen av skatt overfor utenlandske sjøfolk.

Kapitel III.

Oppgjør og ansvar m. v.

(Lovens kap. V.)

§ 18. (1) Skipsføreren skal for hver måned føre oppgjørsliste på fastsatt skjema i 3 eksemplarer med spesifikasjoner for hver sjømann. Utenlandske sjøfolk skal tas med på listen, selv om de ikke er undergitt skattetrekk.

(2) De trukne beløp skal sammen med 2 eksemplarer av oppgjørslisten sendes rederiet innen den 5. i den følgende måned eller ved første anløp av havn. Rederiet sender uten opphold — og senest innen 5 dager — beløpene og det ene eksemplar av oppgjørslisten

16 juni. videre til Sentraltrekkkontoret. Oppgjørslsten skal inneholde opplysning om alle av- og påmønstringer (tiltredelser, fratredelser) i månedens løp og for hver gang påføres rederiets erklæring om at den omfatter alle sjøfolk ombord på vedkommende skip, og at de inntekter som er lagt til grunn for skattetrekket, er i samsvar med de opptjente beløp.

§ 19. (1) Av beløp som ikke er sendt inn til Sentraltrekkkontoret innen den tid som nevnt i § 18, annet ledd, skal rederiet svare morarenter som bestemt for statsskatt til enhver tid.

(2) Sentraltrekkkontoret kan innfordre for lite erlagt sjømannsskatt direkte hos rederiet eller skipsføreren når det er begått feil ved gjennomføringen av skatteberegningen eller trekket.

§ 20. (1) Sentraltrekkkontoret skal ta imot skatt som er trukket etter bestemmelsene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk og fordele skattebeløpene på stat, kommuner, Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet etter nærmere regler som fastsettes av Finansdepartementet.

(2) Når Sentraltrekkkontoret har mottatt skattekortet ved trekkårets utløp (jfr. § 8, første ledd) eller ved avmønstring (jfr. § 9, annet ledd), skal kontoret etter at de nødvendige noteringer er foretatt, sende kortet til skatteoppkreveren i det distrikt hvor sjømannen er skattepliktig etter § 9 i lov av 21 mars 1947. Skatteoppkreveren skal sende kortet videre til ligningskontoret som arkiverer det. Er sjømannen flyttet fra kommunen i løpet av trekkåret, skal kortet oversendes ligningskontoret i den nye bostedskommune.

Kapitel IV.

I krafttreden.

§ 21. Disse regler trer i kraft 1 september 1947.

25 juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres nevnte lovs bestemmelser gjeldende for Enebakk herred, Akershus fylke.

1 juli. **Midlertidig vrakerinstruks for trålfanget nordsjø-sild.**

(Gitt av Fiskeridepartementet 1 juli 1947 i medhold av kongelig resolusjon 28 juli 1937.)

§ 1. Det skjernes mellom sjøsalting og landsalting.

Under tilvirkingen må silden skjermes mot skadelig innvirkning av sol, vind og regn. Sild som er skadet under inntrekningen,

f. eks. ved store fangster, må ikke anvendes til salting, og det må 1 juli. ikke anvendes mer sild av hvert trålkast enn det som kan konserveres i helt fersk tilstand.

Sild som er beregnet på salting i land, må straks fylles i kasser som settes ned i avkjølet rom. Avkjølingen må skje på en slik måte i forhold til transporttiden at sildens kvalitet og velegnethet for formålet ikke skades.

Sild som er blitt bløt eller sild som på grunn av direkte påvirkning av vind, sol, regn, is eller salt er blitt gullig under skinnet eller har fått flekker, tillates ikke anvendt til salting.

§ 2. All trålsild som blir saltet i land skal være ferskganet eller hodeskåret. Hvis silden inneholder skadelig åt, skal den være fullganet (magedradd). På samme måte bør sild saltet ombord behandles. Etterganet sild kan ikke godkjennes. Sild som er saltet rund ombord, kan dog etter nærmere bestemmelse av Fiskeridirektøren tillates omsatt når silden er åtefri og holdbar, og når kjøperen har erklært seg enig i kjøp av rundsaltet sild.

Silden skal røres i saltet i baljer og jevnes i tønner i små slumper (ikke styrtes fra baljen).

Saltingen kan skje samfengt når sortering og flogging foretas ved eksportpakkingen.

Trålsild skal være fagmessig tilvirket i nye eller lyse (blanke) tønner, under anvendelse av passende nytt salt og lake av 25° styrke.

Saltet skal måles eller veies slik at alle tønner i samme parti får like meget salt. Saltingsdatum skal være tydelig påført tønnes underbunn eller hals.

Det må påses at silden før den saltes i enhver henseende har vært omhyggelig behandlet og er helt frisk, så den er vel egnet til formålet.

Trålsild skal sorteres etter streker som følger: I 6/8, II 8/10, III 10/12, IV 12/14, V 14/16, VI 17/20, i salttrukket stand.

Sorteringen skal være så jevn at det ikke er mer enn 10 % sild som faller utenom denne ramme. Sild der er mer enn en sild utenfor rammen må ikke forekomme.

Merkene skal være revet med streker på tønnes hals.

Den fiskepakkede tønne skal inneholde minst 75 kg i salttrukket stand.

Silda skal omhyggelig flogges. Langstrakt og beskadiget (hodeløs) sild kastes ut.

Partier som bærer preg av ikke å være behandlet etter disse bestemmelser kan ikke godkjennes som god handelsvare, men kan

1 juli. hvis feilene rettes, framstilles til fornyet vraking som i instruksen for saltsildvraking § 15. bestemt.

§ 3. All trålsild som utføres her fra riket i tønner, skal av eksportøren være tydelig merket etter følgende regler:

På oppslagsbunnen skal være anført med sjablon eller stempel og med mørk holdbar farge:

1. Eksportørens fulle navn eller et varemerke som skal være godkjent av og innregistrert hos Fiskeridirektøren. Anonyme varemerker er ikke tillatt.
2. «Norsk Banksild» samt angivelse av stykketall pr. tønne eller kg og netto pakning. Påpakket trålsild som ikke er salttrukket merkes med «cirka» foran vektangivelsen.
3. Fangstmåned. Ved bedømmelsen skal det dog tas mer hensyn til kvaliteten enn til den nøyaktige fangstdatum (jfr. instruksen for saltsildvraking § 33 — 4 — e).

§ 4. For øvrig kommer bestemmelsene i instruks for saltsildvraking §§ 32—46—55 og 56 til anvendelse, dog slik at strampakning minimum 115 kg kan godkjennes og at denne og 110 kgs pakning kan speiles. Bestemmelsene om forfangstsild og sommerfetsild gjelder henholdsvis juli—augustfanget trålsild.

2 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 20 mai 1947 om regulering av gnr. 20, bnr. 217, Øvre Voll, Bærum.

Samtidig stadfester departementet i henhold til lovens § 3 herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter til reguleringen med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Parsellgrenser og veier skal være som vist på reguleringsplanen.
2. Våningshusene legges i sådant forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Utbygg tillates ikke foran byggeflukten mot veien.
3. Tomtene 1—16 skal bebygges med rekkehus. Tomtene 17—18 og 19 skal bebygges med vertikalt delt 3-mannsbolig. Tomtene 20—27 skal bebygges med vertikalt delte 2-mannsboliger.
4. Tomteskille mellom hvert enkelthus og mellom hver tomt skal markeres med et 80 cm høyt nettinggjerde. På baksiden av husene skal det ikke oppsettes gjerde som skille mellom hvert enkelthus.

Mot veien skal det oppsettes tregjerde i ensartet konstruksjon og med samme farge. Dette gjerde skal oppsettes av 4" uhøvlede bord i 1 meters høyde. 2 juli

5. Bebyggelsen skal være villamessig med våningshus ikke over 2 etasjer.
6. Husfargen skal godkjennes av bygningsrådet.
7. Skilleveggen mellom hvert enkelthus på tomtene 17—27 kan utføres av tre med godkjent isolasjon. Det står byggherren fritt om denne vegg blir oppført av tre eller 1-stens tegl med isolasjon.
8. Uthus tillates ikke oppført på eiendommene.
9. Garasjer hvis størrelse ikke må overstige 20 m² må plasseres etter bygningsrådets nærmere bestemmelse.
10. Selger av tomt er ikke ved privat servitutt berettiget til å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.
11. Unntagelser fra disse vedtekter kan hvis særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet innenfor den i bygningsloven og de alm. vedtekter optrukne ramme.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

2 juli.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Asker herredstyre, Akershus fylke, i møte 14 april 1947 om regulering av Annerud, gnr. 8, bnr. 3 i Asker.

Samtidig stadfester departementet i henhold til lovens § 3 herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter til reguleringen med endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Veier:

Den stikkvei som er inntegnet på reguleringsforslaget opparbeides etter kl. II i 4 m eff. bredde.

Vedlikeholdet av denne stikkvei påhviler parselleierne.

Tomtene 1 og 5, skal i likhet med 2—3 og 4 ha sin atkomst — innkjørsel — fra denne stikkvei.

Bebyggelse:

Bebyggelsen skal være villamessig. Våningshusets grunnflate bør ikke ligge under 60 m², og tilhørende uthus ikke over 30 m². Våningshuset tillates ikke oppført i mer enn 2 etasjer.

Fortrinnsvis bør våning og uthus bygges sammen.

Offentlige ledninger:

Parsellkjøperne gjøres kjent med den uhindrede adgang til framføring av offentlige ledninger over feltet, mot erstatning av forvoldt skade.

Asker kommunale elektrisitetsforsyning har rett til å føre sine

- 2 juli. ledninger fram langs veier og tomtedeler mot å erstatte den voldte skade.

Kloakkanlegg:

Kloakkvann fra hver enkelt våning dreneres ut i grunnen. Dog kan Asker helseråd til enhver tid påby endringer av ethvert kloakkanlegg som av dette anses for sanitært uheldig.

Selger av tomt er ikke berettiget til ved servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

2 juli.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

I medhald av § 3 i bygningslova frå 22 februar 1924 godkjenner ein vedtak av Haus heradstyre, Hordaland fylke, i møte 1 mars 1947 om vedtekt til § 13 i bygningslova.

Vedtekta skal lyda slik:

Den privatpraktiserande lekjar i Ytre Arna skal vera fast medlem av bygningsråda i Ytre Arna og Espeland istaden for distriktslekjaren.

3 juli.

Skriv frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjeven ved kgl. resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, stadfester Justisdepartementet med eit brigde vedtak av Vestnes heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 22 februar 1947 om føresegner om forbod mot å selja tobakk til barn under 15 år. Føresegnene er:

§ 1. I Vestnes herad er det forbode å selja tobakk til born under 15 år, anten no tobakken skal brukast av barnet sjølv eller andre. Eit barn kan likevel få kjøpt tobakk til vaksne når det hev med seg ei skriftleg og dagsett fullmakt frå ein av foreldra eller føresette, og fullmakti segjer frå kor mykje kjøpet gjeld.

§ 2. Det er likeeins forbode å kjøpe tobakk i nokor form til bruk for born, eller på oppmoding frå born under 15 år, og gjeve born tobakk som gåve, til lån, i byte eller som vederlag for arbeid eller personlege tenester.

§ 3. Tenestemenn i politiet kan take frå born under 15 år tobakk, pipe, munnstykke eller liknande som barnet brukar til tobakksrøyking på offentlig veg eller plass, i lags- og samlingshus eller på andre offentlege stader. Desse ting skal gjevast til barnet sine foreldre eller føresette, som samtidig får melding om det som er gjort.

§ 4. Brot på desse fyresegner vert straffa i samnhove med § 339, punkt 2 i straffelova.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

3 juli.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Skåtøy, Telemark fylke, 20 mai 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder: Kap. 7 i husleieloven skal gjelde i Skåtøy kommune.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

3 juli.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Bruvik, Hordaland fylke, 30 mai 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder: §§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Bruvik kommune.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

3 juli.

Fiskeridepartementet har endret følgende paragrafer i instruks av 28 juli 1937 for kontroll og vraking av saltet sild:

§ 35 skal lyde:

Skarpsaltet islandssild skal under tilvirkningen være rørt i saltet og flolagt i nye — eller blanke brukte — tønner under anvendelse av tilstrekkelig rent salt og lake av minst 25° styrke.

Saltet skal måles slik at alle tønner i samme parti (samme dags salting) får like meget salt. Tønnens underbunn eller hals skal være påført et nummer eller bokstav som gjør det mulig å atskille hver dags salting.

Tilvirkeren må sørge for at silden kommer helt frisk i salt og ikke blir utsatt for solens eller vindens påvirkning.

Mager og/eller langstrakt sild må kastes ut under saltingen, sild mindre enn 5 pr. kg må saltet for seg.

Sild som inneholder skadelig åte bør være original fullganet (dvs. gjeller og magesekk uttrukket), mens silden er helt fersk. Slik sild som hodeskjæres bør være magedradd.

Sild som ved vraking ikke har tatt skade av forekommende åte skal dog godtas.

Etterganet sild godtas ikke.

Ved kontroll av vekt for fiskepakket islandssild (se § 17) skal det godtgjøres 2 kg for salt og lake (dørslag).

§ 36. Ordet «hodeskåret» i pkt. 2, første ledd, går ut.

§ 38 er tilføyet nytt ledd IV:

Det er forbudt ved utvanning å søke framstilt en matjeslignende kvalitet av sild som har vært skarpsaltet, og utvannet sild kan overhodet ikke godtas hverken som «matjes» eller «mild».

3 juli. (Etter bestemmelsen i denne paragraf bortfaller uttrykket «etterbehandlet sild» som betegnelse for en utvannet («matjes») sild.)

§ 39 skal lyde:

Sukkersaltet islandssild behandles etter reglene i §§ 35, 36 og 37 med de endringer som varens egenart tilsier, således:

Salt og sukker måles særskilt for hver tønne og blandes omhyggelig. Denne blanding foretas umiddelbart før saltingen, da en blanding på forhånd må befryktes å befordre sleipeutvikling.

Forekommer sleipe ved vrakingen, kan silden ikke godtas som alminnelig sunn, frisk handelsvare, men kan av Fiskeridirektøren tillates godtatt når kjøpers skriftlige godkjennelse herav foreligger. Tønnens oppslagsbunn merkes «Sleipe» og i attesten anføres at vrakeren har funnet sleipeutvikling ved vrakingen.

Silden må være flolagt under saltingen.

Sukkersaltet sild som er solgt på kontrakt før fisket, og hvor kontrakten gir uttrykk for at kjøper ønsker silden ikke magedradd (fullganet) og tar ansvar for eventuell kvalitetsforringelse som følge herav, kan likeledes av Fiskeridirektøren tillates omsatt eller eksportert, selv om kvaliteten er skadet av åte. Silden betegnes som nr. 2 eller sekunda etter graden av kvalitetsforringelsen.

Salpeter bør ikke anvendes hvis ikke kjøper forlanger dette.

§ 40. Ordene «og sukkersaltet» i § 40 første linje går ut.

§ 46 er tilføyet nytt tredje ledd:

Islandssild kan godkjennes innveiet og omlagt også 80 kg og påpakket fiskepakning med garantert minimumsvekt av 80 kg, 90 kg og 95 kg, men ikke i vanlig fiskepakning unntatt når det gjelder salt til fabrikk som skal viderebehandle varen.

3 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Asker herredstyre, Akershus fylke, i møte 14 april 1947 om regulering av Statsbanenes eiendom, gnr. 30, bnr. 3 av Hvalstad i Asker.

I henhold til den nevnte lovs § 3 godkjenner en videre reguleringsvedtekter for den ovennevnte plan vedtatt av herredstyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

1. Vegen fra Drammensvegen til Hvalstad st. opparbeides etter reglenes klasse 4, dog med 2 fortauer à 2 m bredde.
2. Kloakkanlegget utføres i overensstemmelse med de fastsatte forskrifter.

3. Innhegning mot den regulerte veg skal være ensartet. Eventuelt gjerde ikke høyere enn 1 m og må ikke komme nærmere fortaukant enn 2,50 m. Parsellen er pliktig til å holde ryddig området mellom fortau og eventuell innhegning.
4. Byggelinjen fastsettes til 7,50 m fra fortau (9,50 m fra fortaukant mot kjørebane).
5. Tomtene tillates kun bebyggd med bygg i 2 fulle etasjer.
6. Egen uthusbygning tillates ikke oppført.
7. Garasjen må sammenbygges med våningshuset.

3 juli.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at de nevnte lovene skal gjelde for et område omkring Koppang jernbanestasjon i Stor-Elvdal herred, Hedmark fylke, innenfor disse grensene:

Grensen mot nord går fra eiendommen Bækkelund og i en rett linje loddrett på jernbanelinjen til et punkt ca. 70 meter nord for Signe Nyjordets eiendom på Tresdalsvegen.

Grensen mot vest følger Tresdalsvegen til Karl Øyens eiendom og krysser Sundflovegen og fortsetter Øvergaarsgutua ned til vegkrysset ved Øvergaards hovedgrind.

Grensen mot syd følger vegen til Koppang skole og fortsetter videre forbi Øvergaards Sag til riksvegen. Følger riksvegen til Marie Antonsens eiendom og videre Kjemåa til et punkt ca. 150 meter ovenfor fylkesskolen.

Grensen mot øst går fra sistnevnte punkt østover til et punkt ca. 200 meter øst for Per Hagens eiendom og går derfra i rett linje til utgangspunktet.

Grensene er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

3 juli.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Levanger bystyre i møte 22 april 1947 om regulering av Levanger gårds utmark, Levanger.

I henhold til ovennevnte lovs § 3 godkjennes de vedtekter som bystyret samtidig har vedtatt i tilknytning til reguleringsplanen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen. Husene plasseres med 5 m forhaver. På tomter med fasader på 30 m skal avstanden til nabogrensen være 10 m. På tomter med fasader på 25 m skal avstanden

- 3 juli. være 7,5 m. I begge tilfelle under forutsetning av at huset er 10 m langt. Er huset lengere, kan avstanden forkortes tilsvarende. Minimum avstand 6 m.
2. Byggehøyden er maksimum 2 etasjer.
 3. Anvendelse av skjemmende farger eller skilter på bygninger tillates ikke og kan av bygningsrådet kreves forandret eller fjernet.

4 juli. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

I henhold til fullmakt gitt ved kgl. resolusjon av 16 januar 1925 i medhold av lov nr. 6 av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder, har departementet stadfestet vedtak av Florø bystyre i møte 30 desember 1946 om endring av § 9 i politivedtektene for Florø. Bestemmelsen skal nå lyde:

Biske eller sinte hunder skal holdes bundet eller være forsynt med munnkurv.

Det er forbudt å la hunder løpe løse på offentlig gate fra kl. 22 til kl. 7. Det samme gjelder hele døgnet i tida fra og med 1 mai til og med 30 september.

Overtredes disse bestemmelser kan politiet ta hunden i forvaring, bekjentgjøre dette og hvis eieren ikke innen 3 dager innløser den, mot betaling av de ved oppbringelsen forvoldte omkostninger la den selge eller drepe.

4 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 22 i lov om jakt og fangst av 20 mai 1899 og kgl. resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i Harran og Inderøy herreder i Nord-Trøndelag fylke.

Giften må ikke legges ut før 1 november og må samles inn og tilintetgjøres innen 1 mai hvert år.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

5 juli. **Skrivelse fra Finansdepartementet.**

Finans- og tolldepartementet har bestemt at avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1947 blir som nå å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %) tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67, henholdsvis for råsprit, rensset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Bestemmelser om omsetning av tyrirotter.

9 juli.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon 26 januar 1945.)

§ 1. I Hedmark, Opland, Buskerud og Telemark fylker er det forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra brutte tyrirotter til andre enn tjærefabrikker.

§ 2. Skogdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføringen av disse bestemmelser og dispensere fra disse.

§ 3. Bestemmelsene om straff og inndraing i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 med senere endringer kommer til anvendelse ved overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

9 juli.

Med hjemmel i § 44, II, 5 i jaktloven av 20 mai 1899 og kgl. resolusjon av 25 september 1931 bestemmes:

Uten hensyn til forbudet i kgl. resolusjon av 27 juni 1930 mot å bruke våpen med kaliber under 8,9 mm på villreinjakt tillates på nedennevnte vilkår bruk av Krag-Jørgensengeværet på slik jakt i 1947.

Betingelsen er at den som akter å bruke geværet på villreinjakt deponerer magasinlokk, magasinbolt med fjær, samt tilbringeren hos politiet eller lensmannen før jaktens begynnelse således at geværet ikke kan brukes som magasingevær. Videre er det en betingelse at det brukes prosjektiler med blyspiss.

Denne bestemmelse gjør ikke noen endring i de regler politiet har truffet eller måtte treffe om adgangen til å bære jaktvåpen.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10 juli.

Med hjemmel i § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst, og kgl. resolusjon av 25 september 1931 fredes hjortekolle det hele år i herredene Sandstad, Fillan, Kvenvær og Hitra i Sør-Trøndelag fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1949.

Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10 juli.

Med hjemmel i § 22 i lov om jakt og fangst av 20 mai 1899 og kgl. resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til å

Norsk lovtidend 1ste avd. Nr. 29, 1947.

10 juli. bruke gift til fangst av rovdyr i Flatanger herred, Nord-Trøndelag fylke.

Giften må ikke legges ut før 1 november og må samles inn og tilintetgjøres innen 1 mai hvert år.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

10 juli. **Skriv** frå Forsyningsdepartementet.

I medhald av §§ 65 og 66 i brannlova frå 15 august 1908 fastset departementet i samsvar med brannkommune-styret sitt vedtak i møte 28 oktober 1946 um at Verdalsøra brannkommune, Nord-Trøndelag fylke, vert utvida så brannkommunen nå får fylgjande grenser:

Frå Bernhard Haugs gard langs Kvislakanalen fram til jernbanespetet ved Kassfabrikken og går langs jernbanen fram til jernbanebruas vestre side og vidare langs elva til oppsatt merke mellom Verdal idrottsplass og Petter Lyng og vidare rett i vest over riksveg 50 fram til Ole Walbergs gard, derifrå i rett linje nordover til Kaare Storhaugs gard, vidare i nord-austleg retning til det gamle grensemerke mellom A/S Verdalsbruket og Ivar Arntsen over elva til Nestvoldmoen rett i aust til riksveg 50 ved Nestvold gard og langs riksvegen til eigedom Valne og vidare rett i aust til oppsatt merke ved gardsvegen til Bakketun Ungdomskule, vidare over Verdølatur til utgangspunktet ved Bernhard Haug.

11 juli. **Lov** om forandring av midlertidig lov av 5 Nr. 1. september 1945 om visse finansielle tiltak.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 25 juni 1947 sålydende:

Midlertidig lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak § 4, første ledd, skal lyde slik:

Den som forsettlig overtrer bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov eller medvirker hertil straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. På samme måte straffes forsøk. Overtrædelse anses som forseelse. Adgangen til å reise straffesak eller avsi straffedom foreldes i 5 år.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i midlertidig lov om krigsskadetrygd for bygninger av 19 juli 1946. 11 juli.
Nr. 2.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 4 juli 1947 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om krigsskadetrygd for bygninger av 19 juli 1946 skal lyde slik:

§ 1, 4. ledd.

Erstatning kan, når særlige forhold tilsier det, helt eller delvis nektes den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, av krigsartiklene i den militære straffelov eller av den øvrige lovgivning om straff for landssvik, eller som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdige forhold.

§ 6, 1. ledd.

Krigsskadetrygden omfatter enhver bygning her i landet som er eller i tidsrommet fra 8 april 1940 har vært trygdet mot brann og tilhører norsk statsborger eller norsk selskap eller annen sammenslutning. Kommunal husbygning med tilbehør som nevnt i § 26, første ledd, omfattes av trygden selv om den ikke er trygdet mot brann. Krigsskadetrygdens styre kan forlange oppgave over disse bygningene, og fastsetter trygdesummene. Eier av bygning som bare er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde eiendommen til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning, med mindre styret bestemmer noe annet.

§ 7, 1. ledd.

Bygninger som tilhører norsk statsborger eller norsk selskap eller annen sammenslutning, og som ikke er trygdet mot brann, og de i § 6, annet ledd, nr. 2 og 3 nevnte bygninger kan mottas til frivillig innmelding på vilkår som fastsettes av styret. De i § 6, annet ledd, nr. 1 nevnte bygninger kan ikke mottas til frivillig innmelding.

§ 9, nr. 2.

2. Krigsskade på bygninger her i landet tilhørende utlending eller selskap eller annen sammenslutning som etter § 6, første ledd, ikke er å anse som norsk kan erstattes dersom Kongen eller den han bemyndiger treffer bestemmelse om det.

11. juli.
Nr. 2.

§ 21, 4. ledd.

I erstatninger som blir ytt med hjemmel i § 9, nr. 1 for skade på bygning som ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, går 5 pst. av den ikke trygdede verdi til fradrag. For bygning som delvis var trygdet mot brann, skal fradraget begrenses til den del av erstatningsbeløpet som ligger over branntrygdesummen. Nærmere regler om fradraget fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

§ 27. Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til denne lovs § 6, tredje, femte og siste punktum § 8, første og tredje punktum, § 14, første ledd, annet punktum, § 20, nr. 2, tredje punktum, § 22, annet ledds siste punktum og § 23, siste ledds tredje punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen innankes til vedkommende departement. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygdens styre og må være framsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 28, annet ledd.

Krigsskadetrygdens avgjørelser om erstatning etter § 1, 4. ledd og § 9 nr. 1 samt avgjørelser etter § 21 siste ledds tredje, fjerde og femte punktum kan av skadelidte og av panthaver eller andre som har tinglig rett i bygningen, samt av departementet ankes inn for Krigsskadenemnda som treffer endelig avgjørelse i saken.

II.

Bestemmelsene i denne lov trer i kraft straks.

For avgjerder etter § 6 femte punktum og § 21 siste ledds femte punktum, som er truffet før denne lovs ikrafttreden, begynner ankefristen å løpe fra ikrafttredelsesdagen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om midlertidig lov om arbeidskraft til bygge- og anleggsarbeid. 11 juli. Nr. 3.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 4 juli 1947 sålydende:

§ 1. For å sikre at den arbeidskraft som kan nyttes til bygge- og anleggsarbeid blir brukt ut fra samfunnsmessige omsyn, kan Kongen fastsette at bygge- og anleggsarbeid, derunder også reparasjons- og vedlikeholdsarbeid, ikke kan utføres ved hjelp av arbeidstakere uten tillatelse av Kongen eller den han gir fullmakt.

Vedtak etter første ledd kan avgrenses til nærmere bestemte grupper av slikt arbeid og til enkelte distrikter.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder ikke:

1. Arbeid der det ikke deltar mer enn 3 arbeidstakere på samme tid;
2. Arbeid som er et normalt ledd i arbeidsgiverens virksomhet når det blir utført utelukkende ved hans vanlige faste arbeidstakere. Dette unnataket gjelder likevel ikke for arbeidsgiver som driver ervervsmessig bygge- eller anleggsarbeid;
3. Arbeid som må utføres straks for å forebygge eller utbedre skader når det ikke varer ut over to uker.

Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at reglene i første ledd nr. 1 ikke skal komme til anvendelse i visse distrikter eller i visse tidsrom.

§ 3. I samband med tillatelse til å utføre bygge- og anleggsarbeid kan det settes nærmere vilkår om den tid arbeidet kan foregå, og om tallet på arbeidstakere av de ymse faggrupper som kan holdes i arbeid.

Det bør settes som vilkår at arbeidet blir utført på lønns- og arbeidsvilkår som er fastsatt i tariffavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller deres underorganisasjoner eller ved avgjørd av lønnsnemnda eller som er godkjent av riksmeklingsmannen.

Finner den myndighet som har gitt tillatelse til bygge- og anleggsarbeid at et vilkår for tillatelsen er blitt vesentlig misligholdt, kan tillatelsen når som helst kalles tilbake.

§ 4. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne loven, derunder om ankeordning for avgjørd om tillatelse til bygge- og anleggsarbeid og om tilsyn med at loven blir overholdt.

§ 5. Enhver plikter å gi de opplysninger som er nødvendige i samband med denne lov og blir krevd av myndigheter som er satt til å gjennomføre den.

11 juli. Den som er satt til å føre tilsyn med gjennomføringa av denne
Nr. 3. loven kan kreve adgang til enhver bygge- og anleggsplass.

§ 6. Enhver som under tjenstlig verv i samband med denne lov får opplysning om drifts- eller forretningshemmeligheter eller andre forhold som ikke er alminnelig kjent, skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter etter loven bevare taushet om det opplyste. Heller ikke må han gjøre bruk av slike opplysninger i ervervsvirksomhet.

Arbeidsgiver som holder arbeidstaker i arbeid i strid med denne lov eller i strid med vilkår som er satt eller regler som er gitt med heimel i loven straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, dersom forholdet ikke rammes av strengere straffebud. På samme måte straffes den som medvirker til brott som nevnt.

Den som ikke gir opplysninger som blir krevd etter § 5, første ledd, straffes med bøter. Det samme gjelder den som nekter den som fører tilsyn med at loven blir overholdt, adgang til bygge- eller anleggsplass.

Denne loven trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

11 juli. Lov om mønstring av sjømenn m. v.

Nr. 4. Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 4 juli 1947 sålydende:

Kapitel I.

Om mønstring m. v.

§ 1. Enhver sjømann som tar tjeneste på norsk fartøy skal påmønstres før tjenesten tiltres og avmønstres når tjenesten fratres og av- og påmønstres når hyrekontrakten endres.

Unntatt fra denne plikt er dog:

1. Skipsførere og losere,
2. besetning på fartøy under 100 brutto registertonn,
3. besetning på fartøy som driver fiske eller selfangst hvis det er meningen at fangsten, helt eller delvis skal bringes i land her i riket,

4. besetning på fartøy i fart på norske innsjøer og elver, 11. juli.
5. personer som ikke er ansatt i rederens tjeneste ombord, Nr. 4.
6. leger og sykepleiersker,
7. besetning på fartøy i statens eller annen offentlig tjeneste når det ikke brukes til ervervsmessig føring av gods eller passasjerer,
8. sjømenn som tiltrer eller fratrer tjenesten under slike forhold som er angitt i § 4, siste ledd.

Den sjømann som her i riket tar tjeneste på norsk fartøy som er i utlandet og hvis besetning er mønstringspliktig, skal påmønstres før han reiser herfra.

Sjømann som blir tilsatt på norsk fartøy uten å være mønstringspliktig kan dog bli påmønstrert på egen eller arbeidsgivers anmodning.

Norsk sjømann som tiltrer eller fratrer tjeneste på utenlandsk fartøy her i riket, skal på- og avmønstres etter reglene i denne lov.

§ 2. For ethvert fartøy hvis besetning er mønstringspliktig skal skipsføreren sørge for at det føres en mannskapsliste. Kongen gir bestemmelser om hvordan mannskapslisten skal føres og om dens bruk.

Kongen fastsetter bestemmelser om føring og avgivelse til offentlig myndighet av en fortegnelse over mannskaper på fartøyer hvis besetning ikke er mønstringspliktig.

§ 3. På- og avmønstring består i mønstringsmyndighetenes kontroll av

den opprettede hyrekontrakt,

at sjømannen er berettiget til å tjenestegjøre i den stilling han skal overta,

at sjømannen når han fratrer tjenesten har fått riktig oppgjør.

Den som utfører mønstringsforretningene skal etter anmodning av fører eller sjømann også ellers gi vedkommende den veiledning han kan, og foreta mekling i tilfelle av tvist mellom dem. Han skal ved avmønstring gjennomgå avregningspostene med sjømannen dersom denne krever det.

Kongen gir forskrifter for hvordan mønstringen skal gjennomføres og hvilke dokumenter der skal framlegges i forbindelse med denne.

§ 4. Mønstring foretas her i riket ved et sjømannskontor (jfr. lov om tiltak til å fremme sysselsetting § 16) eller i tilfelle av en særskilt mønstringsmann som er tilsatt av departementet for å utføre mønstringsforretningene på vegne av vedkommende sjømannskontor.

11 juli. I utlandet skjer mønstring ved norsk utenriksk stasjon eller
 Nr. 4. annen av departementet godkjent institusjon.

En mønstringspliktig sjømann kan tiltre eller fratre tjenesten også der hvor det ikke er tilsatt noen myndighet til utførelse av mønstringsforretningene. Det blir da å foreta en etterfølgende mønstring som skjer etter særlige bestemmelser som gis av Kongen.

§ 5. Ved mønstring skal sjømannen møte personlig sammen med fartøyets fører eller reder eller en fullmektig for en av disse.

Avmønstring av en sjømann kan dog også skje når sjømannen på grunn av sykdom eller annen av vedkommende mønstringsmyndighet godkjent årsak ikke er istand til å møte personlig.

§ 6. Ved skifte av fører på fartøy hvis besetning er mønstringspliktig, skal den nye fører framstille seg for mønstringsmyndigheten på det sted hvor han skal overta fartøyet og framlegge beviser på sin rett til å føre dette.

Mannskapslisten gis påtegning om førerskiftet.

§ 7. Fartøy hvis besetning er mønstringspliktig må ikke utklarerer her fra riket før det foreligger attest fra vedkommende mønstringsmyndighet om at de krav som stilles til fører og besetning i henhold til denne lov er oppfylt, og at besetningens størrelse og kvalifikasjoner er overensstemmende med de bestemmelser som i det hele gjelder herom.

Kapitel II.

Om utstedelse av sjøfartsdokumenter.

§ 8. Enhver som skal påmønstres norsk fartøy skal enten ha fartsbevis, sjøfartsbok eller det for stillingen nødvendige sertifikat.

§ 9. Fartsbevis utstedes av vedkommende mønstringsmyndighet. For å kunne få fartsbevis må vedkommende framlegge:

1. aldersattest,
2. samtykke fra vergen til å gå til sjøs, såframt vedkommende er under 18 år,
3. den i sjødyktighetslovens § 85 foreskrevne legeattest om at han er skikket for det arbeid han er antatt til,
4. den i sjødyktighetslovens § 84 foreskrevne legeattest om fargesans, synsevne og hørsel.

Såframt den under punkt 4 nevnte attest ikke er tilfredsstillende, utelukkes ikke derved utstedelse av fartsbevis, men dette blir å påføre anmerkning om at det ikke berettiger sjømannen til å utføre sådant arbeid ombord som omfatter ror- og utkikkstjeneste.

§ 10. Sjøfartsbok utstedes av vedkommende mønstringsmyndighet. Den blir å utferdige til den som har fartsbevis, og som

etter avmønstring skal påmønstreres på nytt. Ved utferdigelsen av 11 juli. sjøfartsbok inndras fartsbeviset. Nr. 4.

Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter nærmere bestemmelser om utstedelse av sjøfartsbok, dens innhold og bruk.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 11. For på- og avmønstringer erlegger fartøyets eier en avgift hvis størrelse blir å fastsette av Kongen.

§ 12. Uttrykkene «sjømann» og «besetning» i denne lov omfatter enhver som er tilsatt på fartøy av omsyn til dettes drift.

Kongen eller den han gir fullmakt avgjør i tvilstilfelle hvem der går inn under loven.

§ 13. Fører av fartøy hvis besetning er mønstringspliktig skal dra omsorg for at minst ett eksemplar av nærværende lov og av de med hjemmel i denne gitte forskrifter finnes ombord.

§ 14. I krigstid eller når krig er å frykte kan denne lovs bestemmelser om plikt til mønstring ved bestemmelse av Kongen også utvides til andre tilfelle enn de hvori det etter denne lov er forekrevet.

§ 15. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne lov eller forskrifter gitt med hjemmel i loven, eller som medvirker hertil, straffes med bøter dersom forholdet ikke rammes av strengere straffebestemmelser.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra den tid loven trer i kraft oppheves lov om skipsmannskapers mønstring m. v. av 29 juni 1888 og lov om konsulatvesenet av 15 juni 1878.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om brigde i lov om annamming av skurd- 11 juli.
last frå 6 juni 1930. Nr. 5.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 4 juli 1947 som lyder so:

11 juli. I lov um annamming av skurdlast frå 6 juni 1930 skal etter
Nr. 5. § 4 setjast inn ein ny § 4 a av dette innhaldet:

Kongen kan òg påby, at det i dei distrikt han fastset, skal tilsetjast serskilde annammarar for tunnestav. Uttrykket skurdlast i §§ 1—4 vert i dette høve å bytta um med tunnestav.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

11 juli. Lov om samferdslo.

Nr. 6.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 4 juli 1947 som lyder so:

Fyrste kapitlet.

Kva lova gjeld.

§ 1. Kva lova gjeld.

1. Denne lova gjeld transport med farty, jarnveg, motorvogn og fly innanlands.
2. I tvilstilfelle avgjer vedkomande departement med bindande verknad um transport med motorvogn eller farty gjeng inn under fyresegnene i tredje kapitlet.

Andre kapitlet.

Samferdsleråd og samferdslenemnder.

§ 2. Samferdslerådet.

1. Samferdslerådet er rådgjevingsorgan for vedkomande departement i samferdslesaker.
2. Rådet skal vera på høgst 7 mann med kvar sin varamann.
3. Kongen nemner upp rådsmennene og varamennene for 4 år um gongen. Dei ymse landsluter skal ha sine serskilde målsmenn, likeeins hovudnæringane so langt det læt seg gjera.
4. Rådet kan kalla til seg målsmenn for dei som sakene serleg vedkjem.
5. Kongen gjev fyresegner um organisasjonen og verksemda til rådet.

§ 3. Samferdslenemndene.

11 juli.
Nr. 6.

1. I kvart fylke skal det vera ei samferdslenemnd.
2. Nemnda skal vera på 5—7 mann med kvar sin varamann.
3. Fylkesmannen er fast nemndmann. Dei andre nemndmennene frå herada i fylket skal fylkestinget velja for 4 år um gongen; likeins varamennene. Departementet fastset talet på nemndmennene frå bykommunane i fylket og reglane um korleis dei skal veljast. Ved vala skal det aktast på, at hovudnæringane i fylket fær sine målsmenn. Nemnda vel sjølv formann og varaformann.
4. Nemnda kan kalla til seg målsmenn for dei som sakene serleg vedkjem.
5. Nemnda har avgjeringsretten um ruteløyve etter §§ 5 og 14 for transport i nemndumrådet, og tek elles dei avgjerslune som er nemnde i §§ 7, 9, 10, 12, 16, 19, 21 og 22.
6. Elles skal nemnda ha fyre seg og gjeve fråsegn i dei samferdslesakene som departementet legg fram for henne eller som kjem upp i nemndumrådet.
7. Dei avgjerslune som nemnda tek, kan ankast inn for departementet.
8. Kongen gjev reglar um organisasjonen og verksemda til samferdslenemndene. Likeins um anke o. a.

Tridje kapitlet.

Reglar for samferdsleskipnaden.

I. Ålmenne fyresegner um transporten.

§ 4. Opplysningsplikt o. a.

1. Alle som i næring eller verksemd sender eller tek mot gods, og alle som driv eller som beinveges eller umveges er millommenn ved transport som vert driven for forteneast, skal innan fastsett rimeleg frest gjeva dei opplysningar som departementet eller den det gjev fullmakt, gjer krav på. Det same gjeld dei samskipnader som er nemnde i § 23.
2. Når det trengst av umsyn til samferdsleskipnaden kan dei opplysningane som er gjevne etter punkt 1, kunngrerast so framt dei ikkje inneheld forretnings- eller driftsløyndomar. Er det kome motmæle frå ein som meiner han har krav på løyndhalding, er kunngrering ikkje lovleg utan etter serskild avgjerd av departementet.
3. Den som med tilføre av umbod eller tenest etter denne lova fær vita noko som gjeng inn under undantaket i punkt 2, skal tegja med det, so framt slik tegjing ikkje strider mot dei skyldnader som fylgjer av gjeremåla hans etter denne lova. Han må ikkje gjera bruk av slike opplysningar i si forteneastverksemd.

11 juli. II. Serfyresegner um transport med motorvogn.
Nr. 6. § 5. *Ruteløype.*

1. Den som vil driva rutekøyring for forteneest, må ha løyve av vedkomande departement, eller samferdslenemnd.
2. Det same gjeld onnor regelbundi forteneestkøyring etter visse leider, endå um ho ikkje gjeng for seg dagvisst eller til faste klokkeslett.

§ 6. *Vilkår for ruteløype.*

For ruteløype som nemnt i § 5 kan setjast reglar og vilkår, t. d. um:

- rutetider,
- takstar,
- samtrafikk,
- postføring mot fastsett vederlag,
- endestasjonar,
- stoppestader,
- årleg avgift for løyvet,
- skyldnad til mot fastsett avgift å nytta rutebilstasjonar og gods-sentralar som har godkjenning etter § 12,
- plassavgift,
- vegar og gatur for køyringa,
- kontrollavgift,
- part i utgift til turvande vegvøling og vegvedlikehald,
- størstefart,
- største passasjertal og lassvekt og anna som kan gjera trans-porten tenleg og trygg for ferdafolk og vegferdsle.

§ 7. *Løyve til transport utan rute.*

Forteneestekøyring utan rute er ikkje lovleg utan etter løyve frå samferdslenemnda.

Spursmålet um kor mange og kven som skal få slikt løyve vert avgjort serskilt for kvar kommune. Avgjerd kan ikkje takast fyrr saka har vore framlagd for heradstyret (bystyret) til fråsegn.

§ 8. *Vilkår for løyve til forteneestkøyring.*

For løyve som nemnt i § 7 kan setjast reglar og vilkår, t. d. um:

- landumrådet for løyvet,
- takstar,
- avgifter,
- skyldnad til å føra køyrebok,
- skyldnad til å nytta rutebilstasjon eller godssentral som har godkjenning etter § 12,

største lassvekt (tilhengar medrekna), 11. juli.
 største passasjertal og anna som kan gjera transporten tenleg Nr. 6.
 og trygg for ferdafolk og vegferdsle.

§ 9. *Transportsentralar.*

Lokalsamskipnader som vil driva transportverksemd må ha godkjenning av vedkomande samferdslenemnd. Departementet kan gjeva løyvehavarar pålegg um å skipa eller gå inn i slik samskipnad og kan setja samskipnaden til å ta seg av serskilde gjeremål til fremjing av transporten. Når tilhøva gjev grunn til det, kan samferdslenemnda ta einskilde løyvehavarar fri frå skyldnaden til å vera med i slik samskipnad. Departementet gjev fyresegner um lokalsamskipnadene og verksemda deira.

§ 10. *Utleige av motorvogn utan førar.*

Den som vil driva med å leiga ut motorvogner utan førar, må ha utleigeløyve av samferdslenemnda. Innan den råma som er fastsett i denne lova, kan departementet gjeva reguleringsfyresegner um slike verksemd.

§ 11. *Politiet kan ta burt kjennemerke.*

Nyttar nokon motorvogn til transportkøyring utan løyve etter denne lova, kan politiet — so framt ei åtvaring ikkje munar — ta kjennemerka av vogna for so lang tid som det held turvande. Vedtaket um dette kan ankast inn for departementet. Det stend ved makt til anka er avgjort.

§ 12. *Godkjenning av rutebilstasjonar og godssentralar.*

Skiping og drift av rutebilstasjon eller godssentral må ha godkjenning av samferdslenemnda. Det same gjeld reglementet for drifta.

III. *Serskilde fyresegner um transport med norske farty.*

§ 13. *Kva serfyresegnene gjeld.*

Fyresegnene i III gjeld transport med norsk farty millom stader innanlands.

§ 14. *Ruteløyve.*

1. Den som vil driva rutetransport for fortienest, må ha løyve av vedkomande departement eller samferdslenemnd.

- 11 juli. 2. Det same gjeld regelbunden transport for forteneest etter same
Nr. 6. farleid, endå um han ikkje gjeng for seg dagvisst eller til faste klokkeslett.

§ 15. *Vilkår for ruteløyve.*

For løyve som nemnt i § 14 kan det setjast reglar og vilkår, t. d. um:

- ruta og ruteområdet,
- landingsstader,
- fraktsatsar og andre transportvilkår,
- samtrafikk,
- postføring mot vederlag,
- skyldnad til å greida visse transportar og til å føre gods av visse slag,
- ekspeditorpengar,
- uppgåveplikt,
- årleg kontrollavgift,
- største last og anna til å gjera transporten tenleg og trygg.

§ 16. *Løyve til laus fraktfart.*

Transport i laus fraktfart for forteneest med farty på 25 brutto registertonn eller meir er ikkje lovleg utan løyve frå samferdslenemnda.

§ 17. *Vilkår for løyve.*

For løyve som nemnt i § 16 kan det setjast reglar og vilkår, t. d. um:

- fraktsatsar,
- skyldnad til å greida visse transportar og til å føra gods av visse slag,
- årleg kontrollavgift.

§ 18. *Meklarar må ha godkjenning.*

1. Den som vil driva meklarverksemd for transport som nemnt i §§ 16 og 19, må ha godkjenning av departementet.
2. Kongen kan gjeva fyreseigner um slik meklarverksemd.

§ 19. *Fartsløyve for fiskarfarty o. likn.*

Når eigar eller brukar av fiskefarty på 25 brutto registertonn eller meir vil driva transport for forteneest ei viss tid av året, må han ha fartsløyve av samferdslenemnda for det umkverve og den tid verksemda skal drivast i. Det same gjeld andre farty på same storleik, som ikkje kjem inn under §§ 14 og 16. Departementet kan setja ålmengjeldande vilkår for slike fartsløyve sameleis som for løyve etter § 16, jfr. § 17.

§ 20. *Transport for fortenest innan eit hamnedistrikt.* 11 juli.
Fyresegnene i §§ 14—19 gjeld ikkje transport for fortenest innan Nr. 6.
eit hamnedistrikt.

IV. Sams fyresegner for II og III.

§ 21. *Kor lenge løyva og godkjenningane stend ved makt.*

Brigde i vilkåra.

1. Ruteløyve og løyve etter §§ 7, 16 og 19 vert gjeve for viss tid.
2. Alle andre løyve og godkjenningar etter denne lova gjeld til so lenge.
3. Dersom vilkåra ikkje vert oppfylde kan løyve og godkjenningar som nemnt under 1 og 2 takast tilbake av den som har gjeve dei, og i alle tilfelle av departementet. Når serlege grunnar gjer det turvande har departementet rett til tilbaketaking i andre tilfelle òg; men då skal det gjeva overgangsfrist.
4. Departementet kan òg fastsetja nye vilkår for at ruteløyve og andre løyve skal halda fram å gjelda.

§ 22. *Serlege vilkår for ruteløyve.*

Når serlege grunnar er for det, kan departementet eller samferdslenemnda setja det vilkåret for nytt eller framhald av eldre ruteløyve, at to eller fleire verksemdar som driv rutetransport, skal slåast saman, eller at dei skal driva i lag etter nøgjare fastsette reglar.

§ 23. *Eigen transport.*

Når omsynet til transportrutur eller andre samfunnssumsyn krev det, kan departementet fastsetja at fyresegnene om rute-, transport og fartsloyve òg skal gjelda transport som eit fyretak driv for eigi næring med eigne eller leigde motorvogner eller farty. Likeins for transport som ein samskipnad driv for dei som er med i han.

§ 24. *Høvetransport o. a.*

Private motorvogner og båtar har lov til å ta folk og gods for betaling i samband med eigne transportar, når so høver. Men det må ikkje drivast som næring. I tvilstilfelle avgjer samferdslenemnda um det er næringsverksemd.

Når samfunnsomsyn i serlege tilfelle gjer det turvande, kan departementet eller samferdslenemnda gjeva private motorvogner og båtar pålegg um å greida visse transportar.

Departementet har rett til å fastsetja sendemåten for varur som ein statsinstitusjon eller statsforretning sel eller kjøper.

Det same gjeld varur som staten yter innkjøps- eller transporttilskot til.

11 juli.

Nr. 6.

Fjorde kapitlet.

Ymse fyresegner.

§ 25. *Utfyllingsfyresegner.*

Kongen kan gjeve fyresegner um kven som skal rådspyrjast i saker um ruteløyve, løyve til transport utan rute, utleigeløyve, farts-løyve og godkjenningar. Likeins andre utfyllingsfyresegner til gjen-nomføring av denne lova.

§ 26. *Byfylke og kringligggjande landfylke.*

Byar som er eige fylke, vert i denne lova rekna for å høyra til det landfylket dei ligg i.

§ 27. *Straff.*

Bryt nokon denne lova eller fyresegn gjevi med heimel i denne lova, vert han straffa med bot. For medverking gjeld det same. Freist-nad vert straffa som gjord gjerning.

§ 28. *Kva tid lova tek til å gjelda. Fyresegner som held upp å gjelda.*

1. Denne lova gjeld frå den tida Kongen fastset.

2. Samstundes held etternemnde fyresegner upp å gjelda:

a. Dei attståande fyresegnene i lov frå 8 september 1818 um tilsetjing av meklarar, skyldnadene og rettane deira, med brigdingslover frå 14 januar 1837 og 22 juni 1863 og lov frå 5 juni 1869 um frigjeving av meklarnæringa, alle so langt dei kunne vera gjeldande for meklarar etter § 18 ovanfor;

b. § 21 i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 og nyare lover som brigdar denne paragrafen;

c. alle andre fyresegner som er i strid med denne lova.

3. Lov frå 26 mai 1866 um politistellet § 2 gjeld ikkje motorvogn-køyring frå tilvist fast utgangsstad.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gjeve på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

11 juli.

Nr. 7.

Midlertidig lov om avgift til staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 4 juli 1947 så-lydende:

Kongen eller den han bemyndiger kan fastsette en avgift til staten for tillatelser som gis til omsetning eller bruk av tømmer og trelast etter reguleringer fastsatt i medhold av lov. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om innkreving av avgiften. Avgiftsbeløp som ikke betales i rett tid, kan drives inn ved utpanting.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner. 11 juli. Nr. 8.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 juli 1947 sålydende:

§ 1. Fra 1 januar 1948 går Aker herred i Akershus fylke over til Oslo fylke og sluttet sammen med Oslo kommune til kjøpstaden Oslo.

§ 2. Kjøpstadens grenselinje skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning, som holdes av personer oppnevnt av Justisdepartementet som også fastsetter når forretningen skal holdes. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Aker herred skal fra 1 januar 1948 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 1 januar 1948 hviler på jord i herredet.

§ 4. Ved kommunevalgene 1947 velges bystyre for Oslo kommune ved felles valg for Aker og Oslo etter reglene for valg av bystyre. Når det gjelder stemmerett, valgbarhet, føring av manntall, stemmegivning, forhånds stemmegivning og klagerett, regnes Aker og Oslo som en kommune og et manntallsdistrikt.

Manntallet føres av ordføreren i Oslo med ordføreren i Aker som varamann. Som manntallsnemnd fungerer valgstyret, jfr. fjerde ledd.

Utlekkingen av manntallet etter kommunevalglovens § 5 skjer på de steder i Aker og Oslo som formannskapene i de to kommuner bestemmer.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 29, 1947.

3

11 juli. Valgstyret består av formannskapene i de to kommuner med
Nr. 8. ordføreren i Oslo som formann og ordføreren i Aker som varaformann. Formannen kaller inn til møter.

Som stemmemottakere ved forhånds stemmegivning gjør manntallsføreren og lensmennene i Aker tjeneste. Kommunevalglovens § 20 a, annet ledd, og b får tilsvarende anvendelse.

For øvrig gjelder bestemmelsene i kommunevalgloven.

§ 5. Det nyvalgte bystyre kalles inn til konstituerende møte av ordføreren i Oslo, jfr. bykommune-lovens § 6. Inntil valg av ordfører og varaordfører har funnet sted, ledes møtet av ordføreren i Oslo eller — dersom denne har forfalt — av ordføreren i Aker.

De nyvalgte kommunale organer kan før 1 januar 1948 i den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre sammenslutningen utøve myndighet som er lagt til de tilsvarende fungerende organer i Aker og Oslo.

Valg etter domstollovens §§ 57 og 75, jfr. § 77, foretas henholdsvis av det nyvalgte bystyre og av det nyvalgte formannskap og manntallsføreren. De avgjørelser som domstollovens § 74 handler om, treffes av en nemnd, bestående av manntallsføreren og minst fire personer som velges av og blant formennene.

Lover, forskrifter m. m. og bestemmelser som er gitt av kommunale myndigheter for den tidligere Oslo kommune, kommer til anvendelse for den nye kommune. Det nyvalgte bystyre kan dog vedta at bestemmelser som er gitt av kommunale myndigheter for Aker kommune fortsatt skal gjelde for det tidligere Aker.

§ 6. For likning av jordbruk og skog i det tidligere Aker herred gjelder inntil videre landskattelovens regler.

På eiendommer i det tidligere Aker herred liknes det for skatteåret 1948—49 ut eiendomsskatt etter landskattelovens regler.

Fra og med skatteåret 1949—50 skal det ved utlikning av eiendomsskatt, jfr. byskattelovens kap. I, på eiendommer i det tidligere Aker herred inntil videre gjelde følgende bestemmelser: På eiendommer som ligger i bymessig bebyggd strøk eller som er bebyggd med leiegårder på tre fulle etasjer eller mer, og på verker og bruk, jfr. landskattelovens § 8 b, liknes det ut hel eiendomsskatt (gruppe 1) og på eiendommer som ligger i delvis bymessig bebyggd strøk halv eiendomsskatt (gruppe 2). På de øvrige eiendommer liknes det ut eiendomsskatt etter landskattelovens regler (gruppe 3).

Hvilken gruppe de forskjellige eiendommer skal regnes til, avgjøres av en nemnd på 5 medlemmer. Formannen og varaformannen, som begge skal være bosatt utenfor Aker og Oslo, oppnevnes av Justisdepartementet. Av de øvrige medlemmer med varamenn velger formannskapene i Aker og Oslo halvparten hver. Varaformannen

er som sådan ikke medlem av nemnda. Omkostningene dekkes av Oslo kommune. 11 juli.
Nr. 8.

Når nemnda er ferdig med sitt arbeid, legger den ut utskrift av sine avgjørelser til alminnelig ettersyn på de steder formannskapet bestemmer. Utleggingen kunngjøres.

Formannskapet eller vedkommende skattyter kan anke avgjørelser av nemnda inn for en ankenemnd på 7 medlemmer. Justisdepartementet oppnevner formannen og varaformannen for ankenemnda. Disse må være bosatt utenfor Aker og Oslo. Bystyret velger de øvrige medlemmer. Vedkommende skattyter dekker omkostningene ved behandlingen av den enkelte sak når han har brakt saken inn for ankenemnda og avgjørelsen går ham imot. Ankenemnde fastsetter i så fall med endelig virkning omkostningenes størrelse. Anken, som ikke har oppsettende virkning må være kommet inn til Oslo skatte-takstkontor senest 4 uker fra den dag kunngjøringen etter foregående ledd fant sted.

Bystyret kan bestemme at medlemmer av de nemnder som er omhandlet i fjerde og sjette ledd, skal ha godtgjørelse for sitt arbeid.

Dersom det — etter at nemnda har truffet sin avgjørelse — på en eiendom føres opp nye bygninger eller foretas om- eller påbygging av betydning, kan bystyret vedta å føre eiendommen over til en høyere gruppe. Videre kan bystyret hvert 10. år, første gang med virkning fra skatteåret 1959—60, foreta alminnelig revisjon av grupperingen. Vedtak etter bestemmelsene i dette ledd må legges fram for vedkommende departement som kan godkjenne eller gjøre om vedtaket.

Bystyret kan unnta eiendommer i det tidligere Aker herred fra den første alminnelige omtaksering av eiendommer i Oslo etter 1 januar 1948, jfr. byskattelovens § 4, første ledd, annet punktum.

Eiendomsskatt, ilagt etter bestemmelsene i tredje ledd, første og annet punktum, kreves for skatteåret 1949—50 inn med $\frac{1}{10}$ for skatteåret 1950—51 med $\frac{2}{10}$ og siden med tillegg av $\frac{1}{10}$ for hvert år inntil det fastsatte skattebeløp er nådd. På samme måte forholdes når en eiendom føres over fra en gruppe til en høyere gruppe.

I de tilfelle hvor det på eiendommer i det tidligere Aker herred liknes ut eiendomsskatt etter landskattelovens regler, skjer det på det grunnlag som gjaldt 31 desember 1946. Ved senere deling av eiendommer fordeler oppmålingsmyndighetene skattegrunnlaget. Bystyret treffer de avgjørelser som etter landskattelovens § 6, annet ledd, er lagt til herredstyret.

§ 7. Handels- og håndverksbrev i Aker eller Oslo gjelder etter denne lovs ikrafttreden for hele kommunen.

Håndverksrett i Aker etter lov om håndverksnæring av 25 juli

11 juli. 1913, § 1, siste ledd, er også etter denne lovs ikrafttreden avgrenset Nr. 8. til å gjelde for det tidligere Aker herred.

Kongen kan dog for fag hvor særlige grunner tilsier det, bestemme at slik håndverksrett skal gjelde for hele kommunen, og kan fastsette nærmere vilkår for dette.

Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 8. Bygninger i det tidligere Aker herred nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som etter lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger i det tidligere byområde. Om og i hvilken utstrekning slikt nedslag skal tilstås noen del av bebyggelsen i Aker herred bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. Etter søknad fra bystyret kan Kongen bestemme at den i § 54 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 omhandlede skjønnskommisjon skal bestå av to eller flere avdelinger, satt sammen som bestemt i nevnte § 54. Vedkommende departement fastsetter reglene for sakfordelingen.

I det tidligere Aker herred er det tillatt å føre opp trebygninger med inntil 250 m² grunnflate. Bystyret kan med godkjenning av vedkommende departement fastsette at denne bestemmelse ikke skal komme til anvendelse for deler av nevnte område.

§ 31, siste punktum, i lov om brannvesenet av 15 august 1908 oppheves.

§ 10. I Oslo skal det være en overordnet og en underordnet stadsfysikus som begge utnevnes som embetsmenn. Deres lønn utres som bestemt i lov av 26 juli 1912 om utførelsen av de offentlige lægeforretninger. Kongen gir nærmere bestemmelser om deres gjøremål.

§ 11. Vedkommende departement gis fullmakt til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønner i Nordstrand, Bekkelaget, Grorud, Østre Aker, Grefsen, Vestre Aker, Riis og Ullern prestegjeld som sammenslutningen måtte gjøre nødvendig.

§ 12. Saker som etter lov om utskiftning av 13 mars 1882 allerede er påbegynt ved sammenslutningen, skal avgjøres av utskiftningsretten uten hinder av bestemmelsen i samme lovs § 1.

I lukningsvedtekter etter § 1 i lov av 25 juli 1913 kan det gis ulike bestemmelser for forskjellige deler av kommunen.

Bystyret kan bestemme at hundeavgift etter lov av 26 juni 1925 skrives ut med ulike satser for de forskjellige deler av kommunen.

§ 13. Dersom lov eller annen bestemmelse legger gjøremål til

lensmann eller annen myndighet som ikke finnes i Oslo, avgjør 11 juli.
Kongen hvem som skal utføre gjøremålet. Nr. 8.

§ 14. Fra 1 januar 1948 utreder Oslo kommune refusjon til staten for politiutgifter etter et beløp pr. innbygger som fastsettes til gjennomsnittet pr. innbygger av den refusjon som Aker og Oslo til sammen betalte før sammenslutningen. Gjennomsnittsbeløpet beregnes på grunnlag av folkemengden etter siste kommunale folketelling før 1 januar 1948.

§ 15. Staten dekker halvparten av utgiftene til de ved sammenslutningen planlagte utvidelser av Mossevegen, Strømsvegen, Trondheimsvegen og Drammensvegen innenfor det tidligere Aker herred. Statens andel beregnes på grunnlag av planer og omkostningsoverslag som godkjennes av vegdirektøren. Til grunn for overslagene legges arbeidsomkostningene i Statens Vegvesen.

§ 16. Bestemmelser om det økonomiske oppgjør mellom Oslo kommune og Akershus fylke gis ved særskilt lov.

Inntil det økonomiske oppgjør finner sted skal Oslo kommune betale til Akershus fylke et så stort beløp som svarer til den inntekt fylket etter gjeldende bestemmelser antas å ville ha hatt fra Aker herred i det omhandlede tidsrom om sammenslutningen ikke hadde funnet sted, med fradrag av de bidrag og refusjoner Aker etter gjeldende regler ville ha hatt krav på fra fylket i samme tidsrom. Beløpets størrelse fastsettes av Justisdepartementet.

§ 17. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om utvidelse av kjøpstaden Hamars gren- 11 juli.
ser. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9 juli 1947 sålydende:

§ 1. Fra 15 juli 1947 overgår til Hamar by de deler av Furnes herred som ligger mellom byens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Fra sammenstøtspunktet for grensene mellom Hamar, Vang og Furnes følger grensen herredsgrensen mellom Vang og Furnes til

11 juli. grenses skillet mellom Ajer, gnr. 311, og Vold, gnr. 312 i Klukhagan, Nr. 9. derfra følges grenses skillet mellom Ajer og Vold, som først fører fram over vegen: Bellevue—Stafsberg, deretter etter den regulerte vestside av veg: Bellevue—Stafsberg, ca. 60 meters lengde, hvorefter grenses skillet går vestover over vegen: Hamar—Alu, og derfra videre den regulerte vestside av vegen: Hamar—Alu, fram til et punkt, hvor vegen til Hoel gård tar av, herfra og nå i grenses skillet mellom Ajer og Hoel, gnr. 308, i en lengde av ca. 220 meter etter den regulerte søndre side av vegen til Hoel, derfra videre etter grenses skillet mellom Ajer og Hoel til et punkt som er grenses skillet mellom Ajer, Hoel og Presterud, herfra følges først grenses skillet mellom Presterud, gnr. 310 og Hoel, og deretter grenses skillet mellom Presterud og Furuberget, gnr. 309, fram til grenses skillet mellom Furuberget og den fra Furuberget utskilte eiendom, Fredheim, gnr. 309 C, nr. 18, videre etter grenses skillet mellom Furuberget og Fredheim, fram til den nåværende kommunegrense mellom Hamar og Furnes, deretter langs denne fram til jernbanens eiendomsgrense ved Kornsiloen, deretter nordvestover langs jernbanens østre eiendomsgrense i en strekning av ca. 460 meter, fram til et bekkefar like nord for Norsengs villa, deretter noenlunde etter bekkefarene over jernbanelinjen i rett linje ut i Mjøsa, ca. 550 meter, målt i luftlinje, nordvest for Hamars nåværende nordgrenses utløp i Mjøsa.

§ 2. Den nye grenselinje skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Furnes herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Hamar (byutvidelsesområdet), skal fra 15 juli 1947 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 14 juli 1947 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdet.

§ 4. De personer som ved overføringen bor på byutvidelsesområdet, skal i henhold til kommunevalglovens bestemmelser, anses som bosatt i Hamar fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte område.

§ 5. De personer som pr. 1 januar 1947 hadde bopel på det område som etter § 1 føres over til kjøpstaden Hamar anses ved skattlikningen for budsjettåret 1 juli 1947 til 30 juni 1948 med omsyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1947 til 30 juni 1948 skal foregå ved likningsmyndighetene i Hamar og etter de regler som gjelder for Hamar i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 6. De i Furnes herred hjemstavnsherredliggjende personer som 15

juli 1947 bor — eller om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bolig på byutvidelsesområdet, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden. 11 juli. Nr. 9.

§ 7. De som 15 juli 1947 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel på byutvidelsesområdet skal ha rett til å fortsette sin næring i Hamar mot å melde seg for politimesteren i Hamar innen 1 september 1947.

De som 15 juli 1947 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på det nevnte område, skal ha rett til på dette å fortsette sin næring mot å melde seg for politimesteren i Hamar innen 1 september 1947.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 8. Bygninger i byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdet bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Hamar og Furnes prestegjeld som denne lov måtte nødvendiggjøre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om midlertidig endring av lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål). 11 juli. Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9 juli 1947 sålydende:

I.

Lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnslepenot (trål) § 2 annet ledd skal lyde:

11. juli. Vedkommende regjeringsdepartement kan dispensere fra for-
 Nr. 10. annevnnte bestemmelse, men kun i ekstraordinære tilfelle (havari og
 liknende). Kongen kan meddele dispensasjon for ilandbringelse av
 trålfanget sild fra utenlandsk fartøy når det er av betydning at så-
 dan tillatelse blir gitt i forbindelse med avtale med annet land.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 januar 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

11 juli. Mellombels lov om tillegg til § 90 i sportellova.

Nr. 11.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9 juli 1947 som
 lyder so:

I.

Den betalinga som er fastsett i § 90 første leden i lov om be-
 taling for offentlige forretninger frå 4 februar 1938 skal frå 1 august
 1947 vera kr. 7,50.

Vedkomande departement kan gå med på at ein lagrettemann,
 domsmann eller skjønsmann får høgare betaling, så framt han misser
 si vanlege arbeidsinntekt heilt eller i noken mon og han lyt vera
 borte frå arbeidet meir enn 3 dagar.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks og gjeld ut året 1948.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
 og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 11 juli 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

11 juli.

1. Avgift i henhold til lov om opprettelse av et Velferdsfond og et Velferdsråd for sjøfolk av 13 desember 1946, nr. 7, § 2, fra og med 1 september 1947 skal erlegges av og for samtlige mannskaper som tjenestegjør på skip under norsk flagg i utenriks fart og mottar lønn av rederen.

Velferdsavgiften skal fra samme tid erlegges av og for sjømenn som tjenestegjør på skip i innenriks fart og betaler sjømannsskatt i henhold til lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, jfr. kongelig resolusjon av 13 juni 1947. Handelsdepartementet kan dispensere fra bestemmelsene om avgiftsplikten for mannskaper ansatt på skip i innenriks fart hvor rimelighet taler for det.

2. a. Vedkommende skips reder pålegges å trekke den del av velferdsavgiften som skal erlegges av mannskapene i deres hyre og foreta månedlig innbetaling herav til sentraltrekkkontoret for sjømenn sammen med den del av avgiften som rederen plikter å betale.
- b. Sentraltrekkkontoret for sjømenn fra 1 september 1947 skal oppkreve statens andel av velferdsavgiften.

Kongelig resolusjon.

11 juli.

I. De konsesjonsgrenser som er omhandlet i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, § 2, § 3 første og annet ledd samt § 4 og i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, første og tredje ledd, — i medhold av samme lovs §§ henholdsvis 5 og 4 — nedsettes til 0 for Hurum herred, Buskerud fylke.

II. Kongelig resolusjon av 14 mars 1930 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensene i Hurum herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

11 juli.

I. Konsesjonsgrensene etter jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, første og tredje ledd, — i medhold av samme lovs § 4 — nedsettes til henholdsvis 0 og 50 daa. og etter

skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, dens § 2, § 3 første ledd og 4 — i medhold av samme lovs § 5 — nedsettes til 0 og etter § 3, annet ledd til 150 daa., for Nedre Eiker herred, Buskerud fylke.

II. Landbruksdepartementets bestemmelse av 31 mai 1943 om nedsettelse av konsesjonsgrensene for Nedre Eiker herred bortfaller.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

11 juli. **Kongelig resolusjon.**

I. Skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 — i medhold av samme lovs §§ henholdsvis 35 c og 39 — skal komme til anvendelse i Moss by, Østfold fylke;

II. Konsesjongrensene etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3 første ledd og § 4 — i medhold av samme lovs § 5 — nedsettes til 100 daa. og etter

jordkonsesjonslovens § 1, tredje ledd — i medhold av samme lovs § 4 — nedsettes til 100 daa. for Moss by, Østfold fylke.

III. Landbruksdepartementets bestemmelser av 22 november 1943 om jord- og skogkonsesjonslovenes anvendelse på Moss by bortfaller.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

11 juli. **Kongelig resolusjon.**

I. De konsesjongrenser som er omhandlet i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1, første ledd, — i medhold av samme lovs § 4 — nedsettes til 0;

Skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 § 2, § 3 første ledd og § 4 — i medhold av samme lovs § 5 — nedsettes til 0;

Fjellkonsesjonsloven av 27 august 1915 § 1, første ledd — i medhold av samme lovs § 5 — nedsettes til 200 daa. for Kinsarvik herred, Hordaland fylke.

II. Landbruksdepartementets bestemmelse av 6 desember 1944 om nedsettelse av konsesjongrensene for Kinsarvik herred bortfaller.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Rettelse.

Side 405. Kodifikasjon av lov om rettergangsmåten i militære straffesaker.

Etter § 49 og foran § 50 er — ved en feil i vedkommende manuskript — falt ut ordene:

7. kapitel.

Den militære påtalemyndighet.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.